

“मीठे बच्चे- जब यो विश्व स्वर्ग थियो, तिमी उज्यालोमा थियौ। अहिले अँध्यारोमा छौ। फेरि उज्यालोमा हिँड।”

प्रश्न:- बाबाले बच्चाहरूलाई कुनचाहिँ एउटा कहानी सुनाउन आउनु भएको छ ?

उत्तर:- मीठे बच्चे, मैले तिमीलाई ८४ जन्मको कहानी सुनाउँछु। तिमी जब पहिलो जन्ममा थियौ, एउटै देवी धर्म थियो। फेरि तिमीले नै दुई युगपछि ठूला-ठूला मन्दिर बनायौ। भक्ति शुरू गर्‍यो। अहिले तिम्रो यो अन्तिमको पनि अन्तिम जन्म हो। तिमीले पुकार्यौ- दुःख-हर्ता, सुख-कर्ता आउनुहोस्। अब म आएको छु।

गीत:- आज अन्धेरे में हैं इन्सान...

ओम् शान्ति। तिमी बच्चाहरूले जान्दछौ- अहिले यो कलियुगी दुनियाँ हो, सबै अन्धकारमा छन्। पहिले उज्यालोमा थिए, जब दुनियाँ स्वर्ग थियो। यिनीहरूले नै अहिले आफूलाई हिन्दू भन्छन्। यी वास्तवमा देवी-देवता थिए। यहाँ स्वर्गवासी थिए, जब अरू कुनै धर्म थिएन। एकै धर्म थियो। स्वर्ग, वैकुण्ठ, बहिश्त, हेभन- यी सबै यस भारतवर्षको नाम थिए। भारतवर्ष पवित्र, प्राचीन एवं धनवान थियो। अहिले त कंगाल बनेको छ किनकि अहिले कलियुग हो। तिमीले जान्दछौ- हामी अन्धकारमा छौं। जब स्वर्गमा थियौं, उज्यालोमा थियौं। स्वर्गका राजराजेश्वर, राजराजेश्वरी श्री लक्ष्मी-नारायण थिए। त्यसलाई सुखधाम भनिन्छ। बाबाबाट नै तिमीले स्वर्गको वर्सा लिनु छ, जसलाई जीवनमुक्ति भनिन्छ। अहिले त सबै जीवन बन्धनमा छन्। सारा दुनियाँ रावणको जेलमा, शोक वाटिकामा छन्। यस्तो होइन, रावण केवल लंकामा थियो र राम भारतमा थिए, उसले आएर सीतालाई हरेर लग्यो। यो त सबै हो दन्त्य कथा। गीता हो मुख्य, सर्वशास्त्रमयी शिरोमणि भागवत अर्थात् भगवान्‌ले सुनाउनु भएको। यहाँ मनुष्यले त कसैको सद्गति गर्न सक्दैन। सत्ययुगमा थिए जीवनमुक्त देवी-देवताहरू। जसले यो वर्सा कलियुगको अन्त्यमा पाएका थिए। हिन्दूहरूलाई यो कुरा थाहा छैन, न कुनै शास्त्रमा छन्। शास्त्रमा छन् भक्ति मार्गका ज्ञान। सद्गति मार्गको ज्ञान मनुष्य मात्रमा बिलकुलै छैन। सबै भक्ति सिकाउनेहरू छन्। भन्दछन्- शास्त्र पढ, दान-पुण्य गर। यो भक्ति द्वापरबाट चल्दै आउँछ। सत्ययुग र त्रेतामा हुन्छ ज्ञानको प्रारब्ध। यस्तो होइन, वहाँ पनि यो ज्ञान चल्दै आउँछ। यो जुन वर्सा मिलेको थियो, बाबासँग नै संगमयुगमा मिलेको हो, जुन फेरि अहिले तिमीलाई मिलिरहेको छ। भारतवासी जब नर्कवासी बेहद दुःखी बन्छन्, तब पुकार्छन्- हे पतित-पावन दुःखहर्ता, सुखकर्ता! कसको? सबैको। किनकि सारा दुनियाँ सबैमा ५ विकार छन्। बाबा हुनुहुन्छ पतित-पावन। बाबा भन्नुहुन्छ- म हर कल्प-कल्प, कल्पको संगमयुगमा आउँछु। सबैको सद्गतिदाता बन्छु। अहिल्या, गणिका अनि जो गुरुहरू छन्, उनीहरू सबैको उद्धार मैले नै गर्नुपर्छ किनकि यो त हो नै पतित दुनियाँ। पावन दुनियाँ सत्ययुगलाई भनिन्छ। यहाँ यी लक्ष्मी-नारायणका राज्य थियो। हिन्दूहरूले यो जान्दैनन्- यी स्वर्गका मालिक थिए। पतित खण्ड अर्थात् भुट खण्ड, पावन खण्ड अर्थात् सत्य खण्ड। भारतवर्ष पावन खण्ड थियो। यो भारतवर्ष हो अविनाशी खण्ड, जुन कहिल्यै विनाश हुँदैन। जब यी लक्ष्मी-नारायणको राज्य थियो, अरू कुनै खण्ड थिएन। अरू सबै पछि आउँछन्। मानिसहरूले त कल्पको आयु लाखौं वर्ष लेखिदिएका छन्। बाबा भन्नुहुन्छ- कल्पको आयु ५ हजार वर्ष हो। उनीहरूले फेरि भनिदिन्छन्- मनुष्यले ८४ लाख जन्म

२०७२ माघ १४ बिहीबार २८-०१-२०१६ ओम् शान्ति प्रातः मुरली “बापदादा” मधुबन लिन्छ । मनुष्यलाई कुरुर, बिरालो, गधा, आदि सबै बनाइदिएका छन् । तर कुरुर, बिरालोको जन्म अलग हुन्छ, ८४ लाख भेराइटी छन् । मनुष्यका त एकै भेराइटी छ । उनको नै ८४ जन्म हुन्छ । बाबा भन्नुहुन्छ— हिन्दूहरूले आफ्नो धर्मलाई ड्रामा प्लान अनुसार बिसिँएका छन् । कलियुगको अन्त्यमा बिलकुलै पतित बनेका छन् । फेरि बाबा संगमयुगमा आएर पावन बनाउनुहुन्छ । यसलाई भनिन्छ दुःखधाम । फेरि सुखधाम बन्छ । बाबा भन्नुहुन्छ— हे बच्चाहरू ! तिमी स्वर्गवासी थियौ, फेरि ८४ जन्मको सिँठी भन्छौ । सतोबाट रजो, तमोमा अवश्य आउनुपर्छ । तिमी देवताहरू जस्तो धनवान सदा खुशी, स्वस्थ र सम्पन्न कोही हुँदैन । भारतखण्ड कति धनवान थियो । हीरा-जुहारत त पत्थर समान थिए । दुई युगपछि भक्तिमार्गमा यति भव्य मन्दिर बनाउँछन्, त्यो पनि कति ठूलो मन्दिर बनाए । सोमनाथको मन्दिर सबैभन्दा ठूलो थियो । केवल एउटा नै मन्दिर त थिएन । अरू राजाहरूका पनि मन्दिर थिए । कति लुटेर लिएर गए । बाबाले तिमी बच्चाहरूलाई स्मृति दिलाउनुहुन्छ । तिमीलाई कति धनवान बनाएको थिएँ । तिमी सर्वगुण सम्पन्न, १६ कला सम्पूर्ण थियौ, यथा महाराजा-महारानी । उनीहरूलाई भगवान्-भगवती पनि भन्न सकिन्छ । तर बाबाले सम्झाउनु भएको छ— भगवान् एक हुनुहुन्छ । उहाँ बाबा हुनुहुन्छ । केवल ईश्वर वा प्रभु भन्नाले पनि याद आउँदैन । उहाँ सबै आत्माहरूका पिता हुनुहुन्छ । बाबाले बसेर कहानी सुनाउनुहुन्छ । यो तिम्रो धेरै जन्महरूको अन्तिम जन्म हो । एक जनाको मात्र कुरा होइन । न कुनै युद्धको मैदान आदि हो । सबैले यो कुरा बिसिँका छन्— हाम्रो राज्य थियो । सत्ययुगको आयु लामो बनाइदिएकाले धेरै टाढा लगेका छन् । बाबा आएर सम्झाउनुहुन्छ— मनुष्यलाई भगवान् भन्न सकिँदैन । मनुष्यले कसैको सद्गति गर्न सक्दैन । बनाइ पनि छ— सर्वका सद्गति दाता, पतितलाई पावन कर्ता एक हुनुहुन्छ । एकै सत्य बाबा हुनुहुन्छ, जसले सत्य खण्डको स्थापना गर्नेवाला हुनुहुन्छ । पूजा पनि गर्छन्, तर भक्ति मार्गमा तिमीले जसलाई पूजा गर्दै आयौ, कसैको पनि जीवनीलाई जान्दैनन् । त्यसैले बाबा सम्झाउनुहुन्छ, तिमीले शिवजयन्ती त मनाउँछौ नि । बाबा हुनुहुन्छ नयाँ दुनियाँको रचयिता, स्वर्ग स्थापना गर्ने पिता, बेहद सुख दिनेवाला । सत्ययुगमा धेरै सुख थियो । त्यो कसले र कसरी स्थापना गर्‍यो ? यो बाबाले नै बसेर सम्झाउनु हुन्छ । नर्कवासीलाई आएर स्वर्गवासी बनाउनु वा भ्रष्टाचारीलाई श्रेष्ठाचारी देवता बनाउनु— यो त बाबाको नै काम हो । बाबा भन्नुहुन्छ— म तिमी बच्चाहरूलाई पावन बनाउँछु । तिमी स्वर्गको मालिक बन्छौ । तिमीलाई पतित कसले बनाउँछ ? यो रावणले । मनुष्यले भनिदिन्छन्— दुःख पनि ईश्वरले नै दिनुहुन्छ । बाबा भन्नुहुन्छ— म त सबैलाई यति सुख दिन्छु, त्यसपछि तिमीले आधाकल्प बाबालाई स्मरण गर्दैनौ । फेरि जब रावण राज्य हुन्छ, अनि सबैको पूजा गर्न थाल्छौ । यो हो तिम्रो धेरै जन्महरूको अन्त्यको जन्म । सोध्छन्— बाबा हामीले कति जन्म लियौं ? बाबा भन्नुहुन्छ— हे ! मीठा-प्यारा बच्चाहरू, अब तिमीलाई बेहदको वर्सा दिन्छु । प्यारा बच्चाहरू ! तिमीले ८४ जन्म लिएका छौ । अहिले तिमी २१ जन्मको लागि बाबासँग वर्सा लिन आएका छौ । सबै त एकैचोटि आउँदैनन् । तिमीले नै सत्ययुगको सूर्यवंशी पद फेरि लिन्छौ अर्थात् सत्य बाबाद्वारा सत्य नरबाट नारायण बन्ने ज्ञान सुन्छौ । यो हो ज्ञान, त्यो हो भक्ति । शास्त्र आदि सबै हुन् भक्ति मार्गको लागि । ती ज्ञान मार्गको लागि होइन । यो हो आध्यात्मिक रूहानी ज्ञान । रूहानी बाबा बसेर ज्ञान दिनुहुन्छ । तिमी बच्चाहरू देही-अभिमानी बन्नुपर्छ । आफूलाई आत्मा निश्चय गरेर म एकलाई याद गर । बाबा सम्झाउनुहुन्छ— आत्मामा नै

२०७२ माघ १४ बिहीबार २८-०१-२०१६ ओम् शान्ति प्रातः मुरली “बापदादा” मधुबन राम्रो र खराब संस्कार हुन्छन्, जस अनुसार नै मनुष्यलाई राम्रो वा नराम्रो जन्म मिल्छ। बाबा बसेर सम्भाउनुहुन्छ— यी जो पावन थिए, अन्तिम जन्ममा पतित छन्। तत् त्वम्। मलाई यस पुरानो रावणको दुनियाँ, पतित दुनियाँमा आउनुपर्छ। आउनु पनि उस तनमा पर्छ, जो फेरि पहिलो नम्बरमा जान्छन्। सूर्यवंशीले नै पूरा ८४ जन्म लिन्छन्। यी हुन् ब्रह्मा अनि ब्रह्मावंशी ब्राह्मण। बाबाले सम्भाउन त दिनहुँ सम्भाउनु हुन्छ। पत्थरबुद्धिलाई पारसबुद्धि बनाउन त्यति सहज छैन। हे आत्माहरू ! अब देही-अभिमानि बन। हे आत्माहरू ! एक बाबालाई याद गर अनि राजाईलाई याद गर। देहका सम्बन्धहरूलाई छोड। मर्न त सबैलाई पर्छ। सबैको वानप्रस्थ अवस्था छ। एक सद्गुरु सिवाय सबैको सद्गति दाता अरू कोही हुन सक्दैन। बाबा भन्नुहुन्छ— हे प्यारा बच्चाहरू ! तिमी सबैभन्दा पहिले मबाट बिछोडिएका हौ। गायन गरिन्छ— आत्मा परमात्मा अलग रहे बहुकाल... सबैभन्दा पहिले तिमी देवी-देवता धर्मका नै आएका हौ, अरू धर्मवालाको थोरै जन्म हुन्छ। सारा चक्र कसरी घुम्छ ? यसको बारेमा बाबाले बसेर सम्भाउनुहुन्छ। जसले धारणा गराउन सक्दैनन्, उनको लागि पनि धेरै सहज छ। आत्माको नै धारणा गर्छ। पुण्यात्मा, पापात्मा बन्छ नि। तिम्रो यो ८४ औं अन्तिम जन्म हो। तिमी सबै वानप्रस्थ अवस्थामा छौ। वानप्रस्थ अवस्था हुनेले गुरु बनाउँछन्, मन्त्र लिनको लागि। तिमीले त अब देहधारी गुरु बनाउनु पर्ने आवश्यकता छैन। म तिमी सबैको बाबा, शिक्षक, गुरु हुँ। मलाई भन्छौ नै हे पतित-पावन शिवबाबा। अहिले स्मृति आएको छ। सबै आत्माहरूका पिता हुनुहुन्छ। आत्मा सत्य छ, चैतन्य छ किनकि अमर छ। सबै आत्माहरूमा पार्ट भरिएको छ। बाबा पनि सत्य, चैतन्य हुनुहुन्छ। उहाँ मनुष्य सृष्टिका बीजरूप हुनाको कारण भन्नुहुन्छ— म सारा वृक्षको आदि, मध्य, अन्त्यलाई जान्दछु। यसैले मलाई ज्ञानका सागर भनिन्छ। तिमीलाई पनि सारा ज्ञान छ— बीजबाट वृक्ष कसरी निस्कन्छ। वृक्ष ठूलो हुन समय लाग्छ नि। बाबा भन्नुहुन्छ— म बीजरूप हुँ। अन्त्यमा सारा वृक्ष जीर्ण हुन्छ। अहिले हेर देवी-देवता धर्मको जग नै छैन। प्रायः लोप छ। जब देवता धर्म लोप हुन्छ, तब बाबालाई आउनुपर्छ। एक धर्मको स्थापना गरेर बाँकी सबैलाई विनाश गराइदिनुहुन्छ। प्रजापिता ब्रह्माद्वारा बाबाले स्थापना गराइरहनु भएको छ, आदि सनातन देवी-देवता धर्मको। यो पनि सारा ड्रामा बनेको छ। यसको अन्त्य हुँदैन। बाबा आउनुहुन्छ अन्त्यमा, जब सृष्टिको आदि-मध्य-अन्त्यको ज्ञान सुनाउनु पर्ने हुन्छ। त्यसैले अवश्य संगममा आउनुहुन्छ। तिम्रो एक बाबा हुनुहुन्छ। आत्माहरू सबै भाइ-भाइ हुन्। मूल वतनमा रहने उहाँ बाबालाई सबैले याद गर्छन्। दुःखमा सबैले स्मरण गर्छन्। रावण राज्यमा दुःख छ नि। यहाँ स्मरण गर्छन्। बाबा सबैका सद्गति दाता एक हुनुहुन्छ। उहाँको नै महिमा छ। बाबा नआउने हो भने दुनियाँलाई स्वर्ग कसले बनाउन सक्छ ? इस्लामी आदि जति पनि छन्, सबै यतिबेला तमोप्रधान छन्। सबैले पुनर्जन्म त अवश्य लिनु छ। अहिले पुनर्जन्म मिल्छ, नर्कमा। यस्तो होइन, स्वर्गमा जान्छन्। जसरी हिन्दूहरूले भन्छन्— स्वर्गवासी भयो। त्यसैले अवश्य नर्कमा थियो नि। अहिले स्वर्गमा गयो, तिम्रो मुखमा गुलाब। स्वर्गवासी भएकोलाई फेरि नर्कको आसुरी वैभव किन खुवाउँछौ ? बंगालमा माछा आदि पनि खुवाउँछन्। अरे, उनलाई यी सबै खानु पर्ने के आवश्यकता छ ? भन्दछन्— फलाना पार निर्वाण गयो। बाबा भन्नुहुन्छ— यी सबै हुन् गफ। फर्केर कोही पनि जान सक्दैन, जबकि पहिलो नम्बरको आत्मालाई पनि ८४ जन्म लिनु पर्ने हुन्छ।

२०७२ माघ १४ बिहीबार २८-०१-२०१६ ओम् शान्ति प्रातः मुरली “बापदादा” मधुबन बाबा सम्भाउनुहुन्छ- यसमा कुनै कष्ट छैन। भक्तिमार्गमा कति कष्ट हुन्छ। राम-राम जप्दा रोमाञ्च खडा हुन्छ। त्यो सबै हो भक्तिमार्ग। यी सूर्य, चन्द्रमा पनि तिमीले जानेका छौ- प्रकाश दिने चीज हुन्। यी कुनै देवता कहाँ हुन् र! वास्तवमा ज्ञान सूर्य, ज्ञान चन्द्रमा, ज्ञान सितारा हुन्। उनीहरूको महिमा हो। उनले फेरि भनिदिन्छन्- सूर्य देवताय नमः। तिनलाई देवता मानेर जल चढाउँछन्। बाबा सम्भाउनुहुन्छ- यी सबै हुन् भक्तिमार्ग, जुन फेरि पनि हुन्छ। पहिला हुन्छ अव्यभिचारी भक्ति एक शिव बाबाको, फेरि देवताहरूको, फेरि भर्दै भर्दै अहिले त हेर त्रि-बाटोलाई पनि माटोको दियो बालेर, तेल आदि राखेर त्यसलाई पनि पूजा गर्छन्। तत्त्वहरूको पनि पूजा गर्छन्। मनुष्यको पनि चित्र बनाएर पुज्छन्। अब यसबाट प्राप्ति त केही पनि हुँदैन। यी कुरालाई तिमी बच्चाहरूले नै बुझेका छौ। अच्छा!

मीठे-मीठे सिकीलधे बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादाको याद-प्यार एवं गुडमर्निङ्ग। रूहानी बाबाको रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते। रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते।

धारणाको लागि मुख्य सार:-

- १) आत्माबाट खराब संस्कार निकाल्नको लागि देही-अभिमानी रहने अभ्यास गर्नु छ। यो अन्तिम ८४ औं जन्म हो, वानप्रस्थ अवस्था हो। त्यसैले पुण्यात्मा बन्ने मेहनत गर्नु छ।
- २) देहका सबै सम्बन्धहरूलाई छोडेर एक बाबालाई र राजाईलाई याद गर्नु छ। बीज र वृक्षको ज्ञान स्मरण गरेर हर्षित रहनु छ।

वरदान:- **सँगठनमा सहयोगको शक्तिद्वारा विजयी बन्ने सबैको शुभ-चिन्तक भव**

यदि सँगठनमा हरेकले एक-अर्काको सहयोगी, शुभ-चिन्तक बनेर रहेमा सहयोगको शक्तिको घेराउले धेरै कमाल गर्न सक्छ। आपसमा एक-अर्काको शुभ-चिन्तक, सहयोगी बनेर रह्यौ भने मायाको हिम्मत हुँदैन, जो यस घेराउ भित्र आओस्। तर सँगठनमा सहयोगको शक्ति तब आउँछ, जब यो दृढ संकल्प गर्छौ- चाहे जति नै कुरा सहन गर्न परे पनि सहन गरेरै देखाउँछु। विजयी बनेर देखाउँछु।

स्लोगन:- कुनै पनि इच्छाले अच्छा बन्न दिँदैन, त्यसैले इच्छा मात्रम् अविद्या बन।

ब्रह्मा बाबा समान सम्पन्न स्थितिको अनुभव गर

(२८) एक बाबासँग समीप सम्बन्धद्वारा सर्व प्राप्तिको अनुभव गर। सधैं यही अनुभव गर- म हुँ नै बाबाको। सधैं श्रेष्ठ उमंग-उत्साह र खुशीमा एकरस बन। सधैं शक्तिशाली स्थितिमा रहेर सर्व शक्ति स्वरूप बन।